

нания и ритуали, очевидно от „черната“ магия, в които се казва, че ако едно момиче голо-голеничко обиколи по пълнолуние нивата или къщата и на всяка крачка хвърля шепа сол зад себе си, тя ще получи любимия, за когото жадува. Солта, казва Моресин³⁷, е била свещена за адските божества и е символизираща душата или живота, защото запазва тялото, посипано с нея (Питиск³⁸ „Lex. Ant. Rom.“, т. II, с. 675). Дяволът никога не яде сол. Някога в Германия живял един селянин, който бил женен за вещица и дяволът ги поканил на вечеря. Но ястията били без всякакви подправки и селянинът въпреки всички побутвания и намеци да си държи езика зад зъбите, продължавал да вика за сол. Когато му донесли, той казал: „Благодаря на Господ, най-сетне се появи сол!“, и целият Spruck, или призрачна сцена, изчезнала (Хорст, „Daemonomachie“, Франкфурт, 1818 г., т. II, с. 213). Много допълнителна информация за символиката в и на солта, включително всички възгледи на древните равини и на модерните рационалисти относно жената на Лот³⁹, читателят може да намери в „Symbolik und Mythologie der Natur“ от Й. Б. Фридрих⁴⁰, Вюрцбург, 1859 г.: „Солта се слага в любовните еликсири и магии, за да обезпечи трайност на привързаността; в някои източни страни се носи в малка торбичка като амулет за предпазване на здравето“.

Друг лек за треска: Пациентът трябва да пие вода от три ручея с нова стомна и след всяка глътка да хвърля в течащата вода шепа сол. След това трябва да уринира в първия и да каже:

³⁷ Тома Моресин (1558–1603) – немски алхимик – б. пр.

³⁸ Самуел Питиск (1637–1727) – немски класик. Тук се има предвид неговото съчинение „Lexicon Antiquitatum Romanarum“ – б. пр.

³⁹ Бог решил да изгори градовете Содом и Гомор, за да накаже техните жители заради безпътния живот, който водели. Но преди това предупредил праведния Лот да изведе семейството си, като забранил да се обръщат и поглеждат назад. Жената на Лот не спазила тази забрана, обърнала се назад и мигом се превърнала в колона от сол – б. пр.

⁴⁰ „Symbolik und Mythologie der Natur“ („Символика и митология на природата“) от Йохан Баптист Фридрих – б. пр.